

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: P-265/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, po sutkinji toga suda Ivanki Banović, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Tišma, OIB: 97133449355, iz Majara, Majar kbr. 14, zastupane po punomoćniku Petru Crnovu, odvjetniku u Đakovu, protiv 1. tuženice Savke Dozet iz Majara, sada nepoznatog boravišta, 2. tuženice Latinke Dozet iz Majara, sada nepoznatog boravišta i 3. tuženika Bude Smiljanića iz Majara, sada nepoznatog boravišta, svi zastupani po privremenom zastupniku Marinu Brajku, odvjetniku u Đakovu, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. rujna 2026. godine u prisutnosti zamjениčkog punomoćnika tužiteljice Ivke Kemec, odvjetnice u Đakovu i privremenog zastupnika tuženika, dana 18. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Marija Tišma, Majar, Majar 14, OIB: 97133449355, stekla dosjelošću pravo vlasništva na cijelom suvlasničkom dijelu (1. suvlasnički dio: 4/72) nekretnine Dozet Savke, Majar, na cijelom suvlasničkom dijelu (2. suvlasnički dio: 4/72) nekretnine Dozet Latinke, Majar, i na cijelom suvlasničkom dijelu (3. suvlasnički dio: 36/72) nekretnine Smiljanić Bude, Majar, upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Đakovu, zk. ul. br. 1135, k.o. Majar, kč. br. 1324, u naravi oranica, površine 3787 m², oranica, površine 4384 m², Brdaševac, ukupne površine 8171 m², i kč. br. 1326, u naravi oranica Brdaševac, površine 475 m², sveukupne površine 8646 m², što su tuženici Savka Dozet, Majar, sada nepoznatog boravišta, Latinka Dozet, Majar, sada nepoznatog boravišta, i Budo Smiljanić, Majar, sada nepoznatog boravišta, dužni priznati i trpjeti da se temeljem ove presude izvrši upis prava vlasništva predmetnih suvlasničkih dijelova nekretnine na ime tužiteljice, u cijelosti, uz istovremeno brisanje tog prava vlasništva s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

II. Utvrđuje se da je tužiteljica Marija Tišma, Majar, Majar 14, OIB: 97133449355, stekla dosjelošću pravo vlasništva na cijelom suvlasničkom dijelu (1. suvlasnički dio: 4/72) nekretnine Dozet Savke, Majar, na cijelom suvlasničkom dijelu (2. suvlasnički dio: 4/72) nekretnine Dozet Latinke, Majar, na cijelom suvlasničkom dijelu (3. suvlasnički dio: 36/72) nekretnine Smiljanić Bude, Majar, upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Đakovu, zk. ul. br. 1143, k.o. Majar, kč. br. 1285, u naravi oranica, površine 6995 m², oranica, površine 6995 m²,

Brdaševac, ukupne površine 13990 m², i zk.č.br. 1319, u naravi oranica, površine 4046 m², oranica, površine 5240 m², Brdaševac, ukupne površine 9286 m², sveukupne površine 23276 m², što su tuženici Savka Dozet, Majar, sada nepoznatog boravišta, Latinka Dozet, Majar, sada nepoznatog boravišta, i Budi Smiljanić, Majar, sada nepoznatog boravišta, dužni priznati i trpjeti da se temeljem ove presude izvrši upis prava vlasništva predmetnih suvlasničkih dijelova nekretnine na ime tužiteljice, u cijelosti, uz istovremeno brisanje tog prava vlasništva s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 18. srpnja 2024. podnijela ovome sudu tužbu protiv tuženika, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina. U tužbi je navela kako su parnične stranke upisane kao suvlasnici nekretnina pobliže opisanih u izreci ove presude, no da trenutno zemljišnoknjižno stanje u odnosu na navedene nekretnine ne odgovara stvarnom vlasničkompravnom statusu nekretnina jer je tužiteljica stekla pravo vlasništva nekretnina dosjelošću, u cijelosti, i to temeljem odredbi članaka 159. i 160. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, tužiteljica je, što osobno, što putem svoje pravne prednice, preko 70 godina u samostalnom, neprekidnom i mirnom posjedu navedenih nekretnina, bez da je nju ili njenu pravnu prednicu bilo tko u takvom posjedovanju smetao ili na bilo koji način ograničavao vlast nad nekretninama, a osobito da to nisu činili tuženici. Navodi da je njen posjed kao i njene pravne prednice za cijelo vrijeme posjedovanja samostalan i najmanje pošten. Nekretnine je prvotno posjedovala Danica Dozet, i to od 50-ih godina prošlog stoljeća. Danica Dozet bila je susjeda tužiteljice. S obzirom da nije bila u braku, i nije imala potomke, a i zbog starosti, ona je čestice koje su predmet ovog postupka dala na korištenje i uživanje tužiteljici i njenom pok. suprugu Milanu Tišmi, još prije Domovinskog rata. Budući da se tužiteljica brinula o Danici Dozet, ona je s tužiteljicom nakon toga sklopila i ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 1. prosinca 1994. Danica je umrla 2001. godine. S druge strane, Savka Dozet, Latinka Dozet i Budo Smiljanić su prema saznanjima tužiteljice tazbina Danice, a prema saznanjima tužiteljice, oni nisu nikada uživali te čestice, nego su samo formalno upisani kao suvlasnici i nisu nikada imali faktičan (efektivan) posjed ovih nekretnina, nego samo idealan. Tuženici su se odselili iz Majara još prije Domovinskog rata, a tužiteljica o njima nema nikakvih saznanja, niti joj je poznato boravište tih osoba. S obzirom da tužiteljica samostalno i neprekidno posjeduje navedene nekretnine putem prednika još od 50-ih godina prošlog stoljeća, smatra kako je stekla vlasništvo nekretnina temeljem zakona, i to dosjelošću. S obzirom na izneseno, tužiteljica predlaže sudu da, sukladno odredbama članaka 130. stavak 1., 159. i 160. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, donese presudu kojom bi se utvrdilo da je u cijelosti stekla dosjelošću pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, pobliže opisanim u izreci ove presude.

2. Tužiteljica je tužbu bila podnijela i protiv Republike Hrvatske kao 1. tuženice, no podneskom od 31. ožujka 2026., povukla je tužbu u odnosu na Republiku Hrvatsku, a kako je Republika Hrvatska podneskom od 9. travnja 2026. pristala na povlačenje, to je sud rješenjem pod poslovnim brojem P-265/2024-25 od 15. travnja 2026. godine utvrdio povlačenje tužbe u odnosu na 1. tuženicu, temeljem odredbe članka 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje ZPP).

3. Obzirom na djelomično povlačenje tužbe, kao i u međuvremenu promijenjenih brojeva zemljišnoknjižnih uložaka, tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev podneskom od 7. rujna 2026. godine, a kako je to sve navedeno u izreci ove presude.

4. S obzirom da tuženicama Savki Dozet, Latinki Dozet i Budi Smiljaniću nije bilo poznato boravište, odnosno da nisu bili dostupni (čl. 244. st. 1. ObZ-a), a da bi redovan postupak oko postavljanja posebnog skrbnika mogao trajati dugo, zbog čega bi za stranke mogle nastati štetne posljedice, sud je rješenjem od 21. listopada 2025. godine, a po prijedlogu tužiteljice, tuženicama postavio privremenog zastupnika u osobi Marina Brajka, odvjetnika u Đakovu, sukladno članku 84. stavku 2. t. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje ZPP) kako bi štitio njihova prava i interese u ovom postupku. O postavljanju privremenog zastupnika izdan je Oglas koji je objavljen u Narodnim novinama te na e-Oglasnoj ploči suda.

5. Privremeni zastupnik tuženika se, opreza radi, protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, nije imao dokaznih prijedloga, a bio je suglasan s dokaznim prijedlozima tužiteljice.

6. Da bi utvrdio odlučne činjenice, sud je u dokaznom postupku pročitao svu priloženu materijalnu dokumentaciju u spisu i to zahtjev za mirno rješenje spora i odgovor na zahtjev (str. 6 do 12 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. br. 84 k.o. Majar od 18. srpnja 2024. (str. 13 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. br. 187 k.o. Majar od 18. srpnja 2024. (str. 14 spisa), Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 1. prosinca 1994. (str. 15 i 16 spisa), Izjavu o suglasnosti za privremeno zastupanje od 26. travnja 2024. (str. 17 spisa), izvješće o terenskoj provjeri adresa tuženika od 27. listopada 2024. (str. 25 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. br. 1135 k.o. Majar od 9. veljače 2026. (str. 70 i 71 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. br. 1143 k.o. Majar od 9. veljače 2026. (str. 72 i 73 spisa), povijesni zemljišnoknjižni izvaci i povijest promjena na katastarskim česticama (str. 77 do 92, 112 do 123 spisa), te saslušao svjedoke Acu Tišmu, Josipa Medveda i Miru Klepu. Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo. Naime, tužiteljica je na pripremnom ročištu po punomoćniku odustala od prijedloga za njezino saslušanje jer je osoba starije životne dobi i lošijeg zdravstvenog stanja, a tijekom postupka odustala je i od prijedloga za uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodete.

7. Svjedok Aco Tišma je u svom iskazu naveo kako je sin tužiteljice i da zna o kojim nekretninama je riječ u ovom predmetu, a to su nekretnine koje su u naravi uglavnom samonikla šuma, osim kč. br. 1285, koja je dijelom šuma a dijelom njiva. Navodio je da je te nekretnine dobila njegova majka od susjede Danice Dozet. Naime, Danica Dozet je bila samac bez djece, a njegova majka ju je uzdržavala, pa su zaključile ugovor o uzdržavanju te je Danica predmetne nekretnine dala njegovoj majci. Naveo je da su ugovor napravile negdje 1994. godine, a da je i prije te godine, ove nekretnine koristila njegova majka po dozvoli Danice. Danica je umrla negdje 2001. godine. Nakon što mu je sud pokazao grafički prikaz predmetnih čestica s Geoportala, potvrđivao je da su to nekretnine koje su u posjedu njegove majke, a otkada je ona bolesna, da ih po njenoj dozvoli koristi on, te da iz predmetne šume redovito uzima drva, a dio kč. br. 1285 koji je u naravi njiva, su dali trećima da ju kose jer on i majka nemaju domaćih životinja da bi to koristili. Navodio je da, iako su predmetne nekretnine

u dijelu suvlasništva Republike Hrvatske, odgovorno tvrdi da ona nije u posjedu ovih nekretnina i da nikada nije ni bila. Naime, poznate su mu na terenu granice do kojih Republika Hrvatska ima šume, a kojima upravljaju Hrvatske šume, a te su granice izvan granica predmetnih nekretnina. Ne zna tko su tuženici, niti gdje isti borave. Na kraju je rekao kako tuženici, pa ni itko treći, nikada nisu sporili pravo posjeda njegovoj majci na predmetnim nekretninama, niti joj je posjed ikada bio osporavan ili oduziman od strane nekog trećeg. Poznao je susjedu Danicu, čuo je da se doselila u Majar negdje 1948. godine iz Like, kada je predmetne nekretnine i kupila. Konačno, naveo je kako je Danica predmetne nekretnine dala njegovoj majci na korištenje i prije nego što su zaključile ugovor o uzdržavanju te da je njegova majka u posjedu predmetnih nekretnina sigurno preko 50 godina.

8. Svjedok Josip Medved je u svom iskazu navodio da mu je kao susjedu i daljnjem srodniku tužiteljice, poznato da je tužiteljica dohranjivala susjedu Danicu Dozet, koja je umrla negdje početkom 2000.-ih godina. Poznato mu je da su predmet ovog postupka nekretnine koje je imala Danica Dozet, a koje je zbog dohrane dala tužiteljici Mariji Tišma. Nekretnine se nalaze na više lokacija u Majaru, a u naravi su uglavnom samonikla šuma, osim jedne čestice koja je dijelom njiva. Potvrđivao je kako ove nekretnine nesmetano koristi obitelj Tišma i da im nitko nije sporio pravo na njih. Za tuženike je čuo po priči iz sela, ali ih ne poznaje, niti zna kada su se odselili iz Majara. Navodio je i kako ne zna da je Republika Hrvatska suvlasnik predmetnih nekretnina, ali da zna da ona nije u posjedu ili suposjedu ovih nekretnina. Nakon što mu je sud pokazao snimku predmetnih nekretnina s Geoportala, potvrđivao je da su to nekretnine o kojima je iskazivao i tvrdio je kako su u isključivom posjedu i vlasništvu tužiteljice Marije Tišma. Isto tako, navodio je kako zna da tužiteljčin sin godinama s ovih nekretnina uzima drva za ogrjev te da ih nitko nikada u tome nije smetao. On (svjedok) se rodio i odrastao u Majaru, gdje živi i dandanas, te otkad zna za sebe, ove nekretnine je imala u posjedu Danica Dozet, a koja je posjed predala Mariji Tišma.

9. Svjedok Miro Klepo je u svom iskazu naveo da zna o kojim nekretninama se radi u ovom predmetu. Navodio je kako je išao u osnovnu školu u Majaru, te je poznao Danicu Dozet, koja je umrla negdje 2000.-ih godina. Navodio je kako mu je poznato da su Danica i tužiteljica sklapale ugovor o uzdržavanju, no da je i prije sklapanja tog ugovora, Danica predmetne nekretnine dala na uživanje tužiteljici, te da je to bilo još prije 90-ih godina. Tvrdio je kako zna gdje se predmetne nekretnine točno nalaze, a u naravi da su uglavnom samonikla šuma, a tek jedna čestica da je dijelom njiva. Nakon što mu je sud pokazao snimku s Geoportala, potvrdio je da su to predmetne nekretnine o kojima svjedoči, te je potvrdio da su iste u nesmetanom dugogodišnjem posjedu tužiteljice, a prethodno da ih je, isto tako, nesmetano koristila Danica. Opisivao je kako zna da tužiteljčin sin Aco Tišma s ovih nekretnina uzima drva za ogrjev, a dio koji je u naravi njiva je dao trećima da ju kose. To sve zna jer u blizini ima vlastitu zemlju na kojoj su posađeni lješnjaci. Za tuženike je naveo da je čuo za njih, ali ih nikada nije vidio da bi dolazili u Majar ili da bi bili u posjedu predmetnih nekretnina. Tvrdio je također da Republika Hrvatska nije u posjedu ili suposjedu ovih nekretnina, da na terenu zna gdje su točno granice šume kojima gospodari Republika Hrvatska, odnosno Hrvatske šume. Konačno, naveo je kako tužiteljici nitko nikada nije sporio pravo na ovim nekretninama, niti je smetao ili oduzimao posjed, kao što to nitko nije činio ni njenoj prednici Danici.

10. Iz priloženog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 1. prosinca 1994. proizlazi da ga je tužiteljica kao davateljica uzdržavanja sklopila s Danicom Dozet kao primateljicom uzdržavanja, prema kojem primateljica uzdržavanja pristaje da u času njene smrti davateljica uzdržavanja postane vlasnik njene pokretne i nepokretne imovine koju bude imala u svome vlasništvu u trenutku sklapanja ugovora, te se, između ostalog, navode i nekretnine upisane u zk. ul. br. 187 k.o. Majar, i to upravo kč. br. 1285 i 1319, u 7/36 dijela, te upisane u zk. ul. br. 174 k.o. Majar i to kč. br. 1324 i 1326, u 7/36 dijela.

11. Iz zemljišnoknjižnih izvadaka za predmetne nekretnine proizlazi da su kč. br. 1324, oranica Brdaševac sa 8171 m² i kč. br. 1326, oranica Brdaševac sa 475 m², ukupne površine 8646 m², sada upisane u zk. ul. br. 1135, a ranije zk. ul. br. 174, k.o. Majar, upisane kao suvlasništvo Dozet Savke, Majar, u 4/72 dijela, Dozet Latinke, Majar, u 4/72 dijela, Smiljanić Bude, Majar, u 36/72 dijela, tužiteljice u 14/72 dijela i Republike Hrvatske u 14/72 dijela; a da su kč. br. 1285, oranica Brdaševac sa 13990 m² i kč. br. 1319, oranica Brdaševac sa 9286 m², ukupne površine 23276 m², sada upisane u zk. ul. br. 1143, a ranije zk. ul. br. 187, k.o. Majar, upisane kao suvlasništvo Dozet Savke, Majar, u 4/72 dijela, Dozet Latinke, Majar, u 4/72 dijela, Smiljanić Bude, Majar, u 36/72 dijela, tužiteljice u 14/72 dijela i Republike Hrvatske u 14/72 dijela.

12. Iz povijesti promjena na katastarskim česticama za kč. br. 1324 i 1326 k.o. Majar, Odjela za katastar nekretnina Đakovo od 27. ožujka 2026., proizlazi kako je predmetna kč. br. 1326 k.o. Majar evidentirana u P.L. broj 1135 na sadašnjim vlasnicima kao posjednicima i to od 2025. godine kada je zbog uspostave Baze zajedničkih podataka katastra i zemljišne knjige, kada su zemljišnoknjižni vlasnici upisani kao posjednici, prenesena iz P.L. broj 282 s bivšeg posjednika Republike Hrvatske, koja je kao posjednik bila evidentirana od 2019. godine, kada je cijeli posjed prenesen s bivšeg posjednika PIK Đakovo, koji je kao posjednik bio evidentiran od 1958. godine kada je bio osnovan novi katastarski operat za k.o. Majar na osnovu evidentiranja stvarnih posjednika na terenu. Dalje, proizlazi kako je kč. br. 1324 k.o. Majar evidentirana u P.L. broj 1135, također na vlasnicima kao posjednicima i to od 2025. godine kada je zbog uspostave Baze zajedničkih podataka katastra i zemljišne knjige, posjed prenesen iz P.L. 1016 s bivših posjednika Matković Stipe (3787/8171 dijela) i Republike Hrvatske (4384/8171 dijela), a isti su kao posjednici u P.L. 1016 evidentirani od 2025. godine, kada je izvršeno spajanje dijelova čestica iz P.L. 282 i P.L. 53, a bivši posjednik Matković Stipo je kao posjednik u P.L. 53 bio evidentiran od 1958. godine kada je osnovan novi katastarski operat za k.o. Majar na osnovu evidentiranja stvarnih posjednika na terenu, dok je Republika Hrvatska kao posjednik u P.L. 282 evidentirana od 2019. godine, kada je cijeli posjed prenesen s bivšeg posjednika PIK Đakovo koji je bio evidentiran također od 1958. godine na osnovu evidentiranja stvarnih posjednika na terenu.

13. Iz povijesti promjena na katastarskim česticama kč. br. 1285 i 1319 k.o. Majar Odjela za katastar nekretnina Đakovo od 30. ožujka 2026. proizlazi kako je kč. br. 1285 evidentirana u katastarskom operatu k.o. Majar u P.L. 1143 na sadašnjim suvlasnicima kao posjednicima od 2025. godine kada je zbog uspostave Baze zajedničkih podataka prešla iz P.L. 958 s bivših posjednika Republike Hrvatske (6995/13990 dijelova) i Vlaisavljević Radivoja (6995/13990 dijelova) koji su bili evidentirani posjednici po dijelu kč. br. 1285 u P.L. 329 posjednika Vlaisavljević Radivoja i P.L. 445 posjednika Republike Hrvatske, koji su kao takvi posjednici po dijelu kč. br. 1285 evidentirani od

1958. godine kada je osnovan novi katastarski operat za k.o. Majar na osnovu evidentiranja stvarnih posjednika na terenu. Dalje, kč. br. 1319 evidentirana je u katastarskom operatu k.o. Majar u P.L. 1143 na sadašnjim vlasnicima kao posjednicima od 2025. godine, kada je zbog uspostave Baze zajedničkih podataka prenesena iz P.L. 1033 u kojem su kao posjednici bili evidentirani Republika Hrvatska (5240/9286 dijelova) i Matković Stipo (4046/9286 dijelova), koji su bili kao posjednici evidentirani po dijelu kč. br. 1319 u P.L. 445 posjednika Republike Hrvatske i P.L. 53 posjednika Matković Stipo, koji su kao posjednici po dijelu kč. br. 1319 bili evidentirani od 1958. godine kada je osnovan novi katastarski operat za k.o. Majar na osnovu evidentiranja stvarnih posjednika na terenu.

14. Temeljem ovih izvedenih dokaza, a cijeneći iste zasebno, kao i u njihovoj ukupnosti, primjenom čl. 8. ZPP-a, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

15. Predmet ovog spora je utvrđenje prava vlasništva tužiteljice na nekretninama poblže opisanim u izreci ove presude, na suvlasničkim dijelovima tuženika, temeljem dosjeloosti.

16. Nesporo je među strankama da su na predmetnim nekretninama u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Đakovu, k.o. Majar, upisani tužiteljica i tuženici u određenim suvlasničkim dijelovima. Sporno je je li tužiteljica stekla pravo vlasništva na predmetnim nekretninama na temelju dosjeloosti.

17. Sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka te ih prihvatio kao istinite, budući da su svi redom iskazivali jasno i uvjerljivo o neposrednim saznanjima za predmetne nekretnine koje su imali, a čiji iskazi su međusobno potpuno suglasni, te ničim nisu dovedeni u pitanje ili osporeni tijekom ovog postupka. Svjedoci su sadržajno i usklađeno iskazivali na okolnosti posjedovanja predmetnih nekretnina od strane tužiteljice i njene pravne prednice Danice Dozet, točno su na Geoportalu pokazivali gdje se nekretnine nalaze te opisivali što u naravi predstavljaju i s kojim nekretninama graniče. Temeljem tako danih iskaza svjedoka, sud je, prije svega, utvrdio da je tužiteljica doista u nesmetanom i samostalnom posjedu utuženih nekretnina, a da je u posjed istih došla putem prednice Danice Dozet, s kojom je zaključila Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, no da je i prije njene smrti, pa i prije zaključenja samog ugovora 1994. godine, Danica dala tužiteljici predmetne nekretnine na korištenje, što je po navodima svjedoka bilo i prije 90-ih godina prošlog stoljeća, a da je prije predaje nekretnina tužiteljici, Danica bila u njihovu posjedu još od 50-ih godina prošlog stoljeća, kada se doselila u Majar.

18. Proizlazi, dakle, da je tužiteljica na predmetnim nekretninama izvršavala posjedovne čini još za života Danice Dozet. Dalje, nema dokaza da je tužiteljicu ili njenu prednicu itko ikada smetao u posjedovanju predmetnih nekretnina, pokušao ih oduzeti ili osporiti pravo na njih. Također, za tuženike, upisane zemljišnoknjižne suvlasnike predmetnih nekretnina, nitko nije čuo od kada su se prije više godina odselili iz Majara, niti ima podataka da bi oni bili u posjedu te svojatali predmetne nekretnine ili polagali kakva prava na njih.

19. Slijedom utvrđenog, sud je ocijenio da su ispunjeni uvjeti da se temeljem čl. 159. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09.,

143/12., 152/14., dalje ZV) tužiteljici utvrdi da je stekla pravo vlasništva na utuženim nekretninama temeljem dosjelošti, jer je u njihovom neprekinutom, samostalnom i poštenom posjedu svakako preko 20 godina.

20. Naime, budući da tužiteljica nema niti jednu drugu ispravu osim priloženog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju a temeljem kojeg je već stekla i uknjižila vlasništvo na predmetnim nekretninama u suvlasničkim udjelima koji su ranije bili uknjiženi na prednicu Danicu Dozet i koji su kao takvi bili sadržani u Ugovoru, a njen posjed kako to proizlazi iz povijesti promjena za predmetne katastarske čestice, nikad nije bio formaliziran u katastarskim podacima, to proizlazi kako tužiteljica nema dokaza o valjanom pravnom temelju posjedovanja preostalih suvlasničkih udjela koje utužuje, odnosno, proizlazi da nema dokaza da bi njezin posjed na utuženim dijelovima nekretnina bio zakonit, međutim, predmnijeva se da je posjed najmanje pošten (čl. 18. st. 5. ZV-a).

21. Temeljem članka 159. st. 2. ZV-a, propisano je da samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe dosjelošću vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom 10 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, dok je člankom 159. st. 3. ZV-a propisano da samostalni posjednik čiji je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, s time da se poštenje posjeda predmnijeva, a zakonitost i istinitost tužitelj mora dokazati.

22. Kako je sud utvrdio da je tužiteljica samostalan i najmanje pošten posjednik predmetnih nekretnina u svakom slučaju više od 20 godina, jer je utvrđeno da joj je Danica koja je prethodno također držala samostalan i nesmetan posjed cijelih nekretnina, bez obzira na sklopljen ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, prema suglasnim iskazima svjedoka, posjed predala i prije sklapanja ovog ugovora (a sklopljen je 1994.), to je tužbeni zahtjev ocijenjen osnovanim, jer proizlazi, dakle, da su ispunjeni zakonski uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, radi čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

23. Sud nije odlučivao o parničnom trošku, jer nitko od stranaka nije stavio zahtjev za naknadu troška.

U Đakovu 18. rujna 2026.

Sutkinja
Ivanka Banović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženicima po privremenom zastupniku

Broj zapisa: **9-3088d-519e6**

Kontrolni broj: **0cb57-6f626-3575a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.